

utilbørlige Formindskelse. Det er ikke blot for den enkelte Eier eller for enkelte Egne, at Skovene have Betydning; men det er tillige af Hensyn til det Almindeliges Vel, det er vigtigt at bevare dem. Vi troe, at den Pryd, vore smukke lyste Bøgeffove give Landet, har, som alt det Skønne, sin Betydning ogsaa for Folkelivet, og at et Hensyn hertil har sit fuldberettigede Krav. Vi troe tillige, at Skovene have en ikke ringe Betydning ved det Læ, de yde, og den mildnende Indflydelse, de have paa visse Veirforhold og derved paa Jordens Frugtbarhed og Udbytte, og vi have ikke følt vor Betragtning heraf rokket ved det, der fra andre Synspunkter er anført for at modbevise den. Og vi ansee det endelig for en uundgaelig Følge af Skovenes Forvinden, at alt til Landbruget nødvendigt Gavnved samt Brænde vil i høi Grad fordyres, hvilket er saa meget mere betænkeligt, som de i flere Egne afgive det eneste Aftværdsel, som det er den fattige Deel af Befolkningen overkommeligt at faae. Derfor tør vi ikke for Tiden være med til at siemne for den ubetingede Ophævelse af Skovvængen. Og vi troe, at denne vor Hovedbetragtning deles af det større Fleertal af Befolkningen, i alt Fald synes de Udtalelser af den offentlige Mening, der hidtil ere fremkomne, at bekræfte dette. De Grunde, der saavel fra Regjeringen som fra andre Sider ere fremsatte for den Mening, at Skovenes Tilværelse ikke derved er truet, kunne vi ikke finde tilstrækkelige, og vi frygte for, at Prøven vil give os en altfor dyrtkjøbt Lære. Men vi kunne paa den anden Side heller ikke nægte, at den bestaaende Lovgivning holder Jordstrækninger under Fredskovvang, som ikke burde være en saadan underkastede, idet der findes mange smaa Skovstykker, der, berøvede det nødvendige Læ, kun kunne føre en kummerlig Tilværelse og med langt bedre Udbytte kunne benyttes til Agerbrug. Vi maae tillige indrømme, at det forholder sig saa, som der ved første Behandling saa stærkt blev fremhævet, at Skovene ere meget usforholdsmæssig fordeelte, og at det var ønskeligt, om der kunde bidrages Noget til, at der, om end i det Smaa og med langsomme Skridt, kunde finde en Flytning Sted af Skovene fra de Egne, hvor de findes Overflødighed og ofte paa den fortrinligste

Jordbund, til de flodsøse og mindre frugtbare Egne. Men skal dette blive meer end en smul Tanke, saa mene vi, at der maa paavises Midler og Veie til at naae Maalet. Dette have vi forsøgt ved at foreslaae, at Tilløbelsen til at rydde et Stykke Fredskov kun gives under den Betingelse, at der enten er tilplantet og til en vis Størrelse opfædet et ligesaa stort Stykke og med samme Træsorter som det, man ønsker ryddet, eller forud i Statskassen er indbetalt en vis Sum til Brug ved nye Skovanlæg.

Vi formene ogsaa, at Enkeltmand, hvis Skov nyder gavnligt Læ af andre Skove, maa have en Slags Hævd paa, at den Skov, der under Lovens Beskyttelse er opvoget i Læ og ikke kan undvære et saadant Læ, med mindre den skal gaae aldeles til Grunde, maa være fuldkommen berettiget til at forlange, at de Vest og Nord for liggende Skove ikke aldeles maae afryddes, men at der stedse skal efterlades et passende Læbælte, hvis Fredskovforpligtelse ikke kan afløses, saalænge denne hviler paa den Skov, for hvis Skyld det er affat. Det er jo en bekjendt Sag, at en Skov, der er opvoget i Læ og pludselig ved Vorthugning af andre Vest og Nord for liggende Skov udsættes for de — især paa Halsøen — barste og skarpe vestlige og nordlige Vinde, i Løbet af nogle faa Aar totalt vil ødekægges; derfor ansee vi det for en meget vigtig Foranstaltning, baade med Hensyn til at bevare Skovene som til at beskytte Enkeltmand i de Rettigheder, hvorpaa han har lovhjemlet Hævd, at det ikke tillades, at nogen Skov berøves det gavnlige og nødvendige Læ; den maatte være i Besiddelse af. Vi ansee det endvidere for vigtigt, at det ikke tillades at afrydde Skov paa Jord, der ved en ny Matriculering vil faae en Taxt af 6 eller derunder. Forder af denne Bonitet ansee vi for at være af en saadan Beskaffenhed, at de i Reglen meget godt kunde frembringe Skov, medens de som oftest give mindre lønnende Afgrøder, naar de benyttes som Bløieland. Søvrigt staaer det heller ikke i Samklang med Principet om Skovenes Flytning til de flettere Jorder, at det overhovedet tillades at afløse Fredskovforpligtelsen under nogetsomhelst Tilkaar paa slige Jorder. At der tildeles nye ind-